

skrives paa Omsætningen eller paa Forbruget. Nu ved jeg vel, at vort Parti gennem Tiderne ikke har været og heller ikke for Øjeblikket er stemt for Omsætningsafgifter. Vi har altid været Venner og Tilhængere af, at vi i det hele taget saa vidt muligt skulde ind paa den direkte Beskatning, men vi indrømmer, at saa længe man kan holde den indirekte Beskatning borte fra de egentlige Nødvendighedsartikler, vil den være forsvarelig. Og den indirekte Beskatning, vi hidtil har haft, saavel som de nye indirekte Skatter, der er medtaget i den højtærede Finansministers Skattekomples, er af en saadan Art, at man kan sige, at enhver er i Stand til at unddrage sig i alt Fald den allervæsentligste Del af disse Afgifter; de er lagt paa et Forbrug, om hvilket man i intet Tilfælde kan sige, at det er nødvendigt.

Vi er ogsaa enige med den højtærede Finansminister i de Principper, der har ligget til Grund for de Ændringer, Ministeren har indført i Forslaget i Forhold til den bestaaende Lov. Den højtærede Minister var jo meget stærkt inde paa de Ændringer, som har særlig gennemgribende Betydning, som har, om jeg saa maa sige, principiel Betydning, og jeg skal derfor ikke gentage Gennemgangen af disse. Jeg skal dog erindre om, at den væsentligste af disse Ændringer er Forhøjelsen af det skattefrie Afrdrag og af Børnefradraget. Dette er jo to Omraader, som vi ved Behandlingen af de senere Aars Skattelovforslag gentagne Gange har været inde paa at drøtte, og der har vist fra alle Sider været fremsat Ønske om, at disse Fradrag skulde forhøjes, men man har ikke tidligere kunnet naa til en Overenskomst i saa Henseende; Grundene hertil har maaske været forskellige. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa, men, som sagt, kun understrege, at det nu er lykkedes, og udtrykke Partiets Glæde over, at dette Forhold bliver ændret, som det gør.

Vi kan altsaa tiltræde Forslaget, saaledes som det foreligger fra Folketingets Side. Partiet modtog det med Tilfredshed, den Gang Ministeren i sin Tid forelagde det i Folketinget, og vi maa indrømme, at de Ændringer, som er foretaget i det høje Folketing, i alt Fald paa de allerfeste Omraader er Forbedringer af Forslaget. Modtog vi det derfor den Gang med Tilfredshed, er denne Tilfredshed blevet forøget ved at se Resultaterne af Behandlingen af Forslaget i det andet høje Ting. Vi havde selvfølgelig ikke haft noget imod, for saa vidt det havde været praktisk gennemførligt, at det skattefrie Fradrag var blevet ført helt op; vi havde heller ikke

haft noget imod, at de store Indkomster og de store Formuer var blevet stærkere beskattet, men vi maa indrømme, at den højtærede Finansministers Begrundelse for ikke at gaa højere paa disse to Omraader, er saa stærke, at det maaske, for at bruge et ret stærkt Udtryk, vil være uforvarsomt af Rigsdagen at kræve en Forøgelse i den Retning. Jeg ved vel, at det altid bliver modtaget med Tilfredshed af den store Befolkning, naar man stadig kan sige, at Skattebyrden lettes Gang paa Gang for de mindre Indkomster og de mindre Formuer, og at vi flytter Skattebyrden op paa de større Indkomster og de større Formuer. Men der maa være en Grænse; der skal være en Grænse for denne Forskydning, og denne Grænse tror jeg vi har naaet. Jeg tror ikke, man kan gaa videre ad den Vej.

Der er andre Ændringer i det forelagte Forslag, som jeg hilser med Glæde; jeg skal omtale dem i store Træk. Der er saaledes Ændringerne med Hensyn til Skatteligningen. Dette har jo, siden vi i det hele taget fik en Formue- og Indkomstskat til Staten, været et meget ømt Punkt, og der har været rejst Strid om, hvorvidt denne Ligning blev foretaget retfærdigt, eller om Ligningen maaske faldt mere tungt paa enkelte Samfundsklasser end paa andre. Der har saaledes særlig været rejst Strid om, hvorvidt den store Klasse, Landbrugerne, blev mildere behandlet, lempeligere behandlet af Ligningsmyndighederne end de andre Samfundsklasser. Jeg kan sige, at lige saa vel som jeg gaar ud fra som givet, at den højtærede Finansminister ved sine Ændringer har gjort Forsøg paa at rette mulige Fejl i Opbygningen af det nuværende Ligningssystem, lige saa vel er der hos os, hos Partiet Venstre, en stærk Villie til at ordne Ligningen saaledes, at det med Rette kan hævdes, at den foretages retfærdigt og ligeligt, hvor den end foregaar, paa hvilke Indkomster og Formuer den end lægges, og uanset hvilket Erhverv man end er Udøver af her i Landet. Og i al Almindelighed tror jeg at kunne sige, at naar det med ret stor Styrke er fremhævet, at Landbrugets Indkomster ikke bliver saa stærkt beskattet som Byernes, saa er det maaske ikke saa let ved Beviser at afvise denne Paastand, men hvis Paastanden er rigtig, ligger det ikke i, at Ligningsmyndighederne ikke har været lige opmærksomme, og sikkert heller ikke i, at den ene Samfundsklasse mere end den anden vil unddrage sig de pligtige Skatter til Staten. Men for saa vidt der i det hele taget er noget i Kritikken, ligger det maaske